

[Niels Ravn.]

landbrugsministeren direkte: hvornår kan folketinget forvente at få nogen viden om, hvordan landbrugets stilling vil være efter 1. januar 1973? Der må jo foregå visse forhandlinger om, hvad der skal ske efter denne dato. Det er jo sådan, at den produktion, der foregår i dette øjeblik, for slet ikke at tale om den, der tilrettelægges og skal tilrettelægges, i vid udstrækning skal afsættes efter denne dato, men ingen landmand aner i dag, når han tilrettelægger sin produktion, på hvilke vilkår han kan få den afsat. Jeg finder det urimeligt, og jeg benytter lejligheden til at stille dette spørgsmål til landbrugsministeren. Ministeren vil forstå, at hvis vi ikke kan få disse ting fyldestgørende oplyst, som jeg her har bedt om, er det konservative folkeparti meget skeptisk over for, at man optrapper denne lovgivning.

Jeg kan i denne forbindelse heller ikke lade være med at spørge, om landbrugsministeren er enig eller ikke enig med en udtalelse fremsat af budgetministeren tidligere, gående ud på at samtlige landbrugets direkte støtteordninger skulle falde bort den 1. februar 1973. Jeg forstår altså, at dette lovforslag ikke omfattes af den udtalelse, budgetministeren her har fremsat, og så vil jeg gerne spørge: er der andre undtagelser, eller har regeringen i det hele taget en linje for, hvordan man vil tilrettelægge landbrugslovgivningen efter denne dato?

Jeg finder, at før vi tager stilling til et så afgørende lovgivningsområde, som der her er tale om, må alle disse ting nærmere klarlægges, og jeg må i hvert fald indtil videre på mit partis vegne stille mig meget skeptisk over for den udvikling, man her tilsyneladende sætter i gang.

Søren Jensen (Hasseris): I modsætning til hr. Niels Ravn har jeg opfattet det sådan, at dette ikke er en lov under afvikling, men en lov, vi kan køre videre med, og jeg vil også håbe, det er en lov, vi kan udbygge, når vi nu træder aktivt ind i EF.

Indkøbsforeninger for mindre jordbrugere har gennem årene været en meget værdifuld håndsrækning til det mindre landbrug, og ud over den forholdsvis lave rente har staten jo ikke haft noget tab på denne lovgivning. Prisstigninger og det øgede behov for

mekanisering gør, at der skal flere og flere penge til for at følge udviklingen op, for at være med i en større produktion og for at skabe et mere rationelt og effektivt landbrug. På denne baggrund er det naturligt, at indkøbsforeningens midler dør med at dække efterspørgslen, og følgelig at indkøbsforeningen har bedt om flere midler til sin virksomhed.

Der er for mig at se kun godt at sige om indkøbsforeningernes virksomhed, men det er et kedeligt skel, denne lovgivning drager mellem de forskellige landmænd derved, at såfremt ejendommen ikke er under 20 ha eller har en grundværdi på under 75.000 kr., kan der ikke opnås lån. Dette er alt andet end i overensstemmelse med den udvikling, landbruget har gennemgået og gennemgår i øjeblikket, og det er i øvrigt heller ikke i overensstemmelse med den lovgivning, vi har for landbruget på andre områder, og som der synes at være bred politisk enighed om.

Jeg vil derfor også finde det mere i overensstemmelse med udviklingen inden for landbruget, at man søger at slette det skel, der er mellem de landmænd, der kan få, og dem, der ikke kan få midler til lån igennem indkøbsforeninger.

Jeg kunne tænke mig, at vi stiledede imod noget i retning af det, vi har i lovgivningen vedrørende unge landmænd og rentesikring for staldbyggeri, så man havde en lovgivning, alle kunne drage nytte af; så kunne man jo lave et loft eller en regel, der siger, at dertil kunne alle være med. Det nuværende skel er både urimeligt og u hensigtsmæssigt.

Denne lovgivning tager jo sammen med de her nævnte love sigte på at give landbruget et mere tidssvarende produktionsapparat, noget, man skulle mene alle var interesseret i, da det i høj grad også kommer samfundet til gode. Venstre finder som nævnt, at denne lovgivning har været en god lovgivning for det mindre landbrug, og vi kan støtte lovforslaget, men vi vil gerne medvirke til, at lovgivningen kan blive mere i pagt med den udvikling, vi står i, komme en bredere kreds af landbruget til gode, og her tænker vi ikke mindst på de mange unge landmænd, hvoraf jeg kan nævne to, som jeg har været vejleder for her op til 1. no-